

PARLEM DE CUINA

SpainSkills 2011. Crònica

Aquesta darrera setmana s'ha portat a terme la 33 edició de les olimpíades de formació professional "Spain Skills" 2011.

Una competició amb més de 5 dècades d'història i de la que Espanya en fou pionera. Des de l'any 2006 Balears forma part d'aquesta competició i a l'edició d'enguany han estat 10, els alumnes de les Illes que s'han presentat, assolint un total de 4 medalles de bronze, una d'or i un diploma a la excel·lència, tot un èxit per a una comunitat autònoma petita com la nostra.

Pel que fa a cuina l'alumne de l'IES Juniper, Serra Arnau Oliver Fuster (medalla de bronze), acompanyat pel seu tutor José Poyatos i un servidor com a cap d'experts del tribunal de l'especialitat de cuina; demostrà que la formació professional a les Illes gaudeix d'una immillorable salut.

La competició, inaugurada per la princesa d'Astúries i el ministre d'educació, durà una setmana on els alumnes hagueren de demostrar les seves habilitats davant els fogs en un total de 5 proves o mòduls.

El primer dia els alumnes hagueren de realitzar 12 tapes vegetarianes, 12 no vegetarianes i 4 racions de postres a base de pinya tropical, xocolata i iogurt. Aquesta primera prova, posà ja el llistó de la competició ben alt.

El segon dia arribà la cistella sorpresa, una prova que els alumnes no havien pogut preparar fins al dia mateix de la prova. Arròs, conill, gambes i bolets foren els ingredients obligatoris per a realitzar el menú. El temps d'aquesta i de cada prova era

de 3 hores; tota una cursa contrarellotge per a poder presentar en hora.

La darrera prova, i la que els alumnes havien preparat a consciència en els seus centres, fou la del llobarro i el xot. Sens dubte fou en aquesta prova on cada un dels 16 participants posà "tota la carn sobre el foc" i en general donaren una bona mostra de professionalitat. Aquesta prova va desenvolupar-se repartida

entre el dijous i divendres.

Al final arribà la part menys agradable pels experts: la avaluació; ja que tots els alumnes es mereixien el primer lloc i prova d'això fou que en base 10 del primer classificat al darrer sols hi havia una diferència de dos punts.

El podi el formare, en primer lloc, Lluís Gargallo Belles (Comunitat Valenciana); la segona posició fou per Mikel Carpintero Jorge (Euskadi) i el tercer escaló del pòdium fou compartit entre Arnau Oliver Fuster (Balears) i Miquel Villacrosa Muntal (Catalunya).

Sens dubte una setmana intensa, profitosa i plena de vivències.

Els següent pas és World Skills Londres 2011 (octubre), on acompanyaré com a membre del tribunal, a l'alumne de la comunitat Valenciana, juntament amb el seu tutor Ignacio Porcar Beltrán al campionat Mundial d' Skills, formant tots nosaltres part de l'equip espanyol que competirà en 35 especialitats de Formació professional.

A la fotografia podeu veure l'equip Balear, ben content, mostrant les medalles aconseguides.

Podeu veure més fotografies i vídeos de la competició en el blog d'aquesta secció: <http://cuinant-blog.blogspot.com/>

Podeu enviar els vostres comentaris e idees per a aquesta secció a parlemdecuina@hotmail.com

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Desafecció política: És més fàcil agafar a un mentider que a un coix

Estimats amics i amigues, quan els polítics es fan visibles pels carrers, quan ells vos convoquen als mítings, no dubteu en absolut que volen alguna cosa de vosaltres.

Vos demanaran el vostre vot de confiança, perquè ells facin i desfacin quan es trobin situats en els seus llocs de poder.

Vos demanaran que els atorgueu la vostra representació quan llavors podran decidir el que considerin sense fer-vos ni puta cas (les vostres prioritats difícilment coincidirán amb les seves).

Vos demanaran que vos estreneu el cinturó i ells continuaran amb les seves canongies, prebendes i privilegis.

Vos demanaran que sigueu conscients de la crisi i retallaran les prestacions socials i dels treballadors aconseguits amb molts anys de lluita; mentre ells seguirán gaudint de les mateixes prebendes, sous altíssims (a vegades més d'un) i privilegis que gaudien abans i ho seguirán fent ara.

Vos esquilan els vostres ingressos per fer-vos cada dia més pobres i dependents del gran capital, pel qual legislaran sense posar massa emperons. Reflotaran el sistema financer quan estigui en crisi – guanyen menys diran, però els seus guanys que publiquen sense vergonya- són insultants en un país on el salari mínim interprofessional passa una mica dels sis-cents euros. A més reflotaran els seus amics financers amb doblers públics trets dels nostres impostos, de la nostra suor, del nostre treball. I seguirán esquilant-nos sense cap mena de consideració i molt menys de sensibilitat cap a tots nosaltres. Mentre vosaltres, nosaltres patirem la crisi que el mateix sistema financer ha creat, perquè han estat uns pèssims i vergonyosos gestors dels nostres doblers. Doblers que ells empen com els hi passa pels dallonses per a continuar acumulant riquesa, convertir-se amb més poderosos i escanyar-nos poc a poc fins a treure'ns la darrera gota de sang. I mentre nosaltres callem.

Quan tindrem el prou coratge i valentia per dir un "Basta ja"! Prou a les injustícies a les que ens estan sometent a diari

i per desgràcia amb el nostre consentiment!

Quan sortirem al carrer a reclamar la nostra sobirania com a poble, vist que aquest és el vertader principi de la democràcia i no estar mantenint un esbart d'ineptes que agranen per tenir més quotes de poder i mantenir els seus privilegis de vergonya?

Quan serem capaços d'assumir les nostres responsabilitats i modificar aquestes situacions injustes que afecten a la majoria de ciutadans i ciutadanes de tots els països del món? L'Europa dels mercaders ens espitja cap a la desobediència civil, cap a la insubmissió fiscal?

I els sindicats, que fan, són realment representatius de les peticions dels treballadors, o també callen per no ofendre ni fer enfadar al gran capital, com fan la majoria de polítics, i perdre els seus espais de privilegis?

Tan sols nosaltres i amb una organització defora del sistema polític actual, podem modificar la situació, som nosaltres els que hem de prendre les regnes de la nostra realitat i com volem que sigui. Ells, els polítics ens volen callats i sols volen que piulem cada quatre anys, fent el paripé electoral i mostrant la cara amiga en un conjunt hipòcrita d'actes i promeses que llavors la majoria són incomplertes o complertes quan ells poden treure'n qualque rèdit. Un exemple ben clar, i per les nostres contrades ha estat la lluita i reivindicació, perquè l'escoleta de les Marjades com un model educatiu de qualitat, és mantingui oberta. Les actuacions de la Conselleria d'Educació són penoses: "Calleu, podreu matricular els vostres fills i els fills dels altres que es fotin, ja que tancarem l'escoleta". I s'han trobat que els hem mostrat el que és la vertadera solidaritat. I la lluita continua." És per a tots els infants sollerics que volem aquest model d'educació". Aquesta ha estat la resposta a la que no estan acostumats.

El sistema està fallant i ells volen continuar posant-li pegajos per a seguir mantenint el que tenien fins ara a costa

del nostre esforç i sacrifici i a més ens volen prendre el pèl; tractant-nos de beneïts i imbècils; i per desgràcia, nosaltres quan ens criden a files cada quatre anys, els hi donem la possibilitat de continuar-ho fent.

Tal volta seria bo una abstenció d'un 99'9 per cent, a fi de donar-los a entendre clarament i diàfana, que el seu temps s'ha acabat. Que no creiem amb ells, ni amb els seus projectes que primer prometen i llavors incompleixen. Necessitem prendre pacíficament el poder que és nostre; i tenim un exemple, del qual una gran part dels mitjans de comunicació (Tvs) no han tractat en absolut, ja que no interessa: El que s'ha fet a Islàndia.

Necessitem noves organitzacions, les altres han caducat, han abandonat els principis que deien defensar -Si Pablo Iglesias aixequés el cap, li pegaria alguna cosa - i s'han venut al gran postor.

Necessitem que les decisions que ens afecten a tots, no es prenguin a despatxos tancats (i que a més valen un ull de la cara) i que siguin preses en assemblees gestores ciutadanes, on sigui veritablement el poble que estableixi les seves vertaderes prioritats. Acab transcrivint aquesta notícia, o sigui els dos rals pel duró: "En la votació del Parlament Europeu, tots els eurodiputats espanyols excepte tres (un de CiU, un altre d'ERC i un tercer d'ICV) es varen expressar a favor de mantenir el privilegi de volar en primera classe. La modificació pretenia que l'obligació de volar en classe turista només fos per a vols inferiors a quatre hores i amb excepcions per motius d'edat o salut" Uns senyors que de sou cobren més de sis mil euros al mes i en dietes superen els quatre mil.

Indigneu-vos! Com tan clarament ha escrit Stéphane Hessel. I llegiu i apliqueu el seu opuscle, val la pena.

Josep Bonnin

